Газета Верховної Ради України



Голос України

№ 239–240 (2486–2487) ■ Четвер, 21 грудня 2000 року ■ Ціна договірна

Сільгоспвиробництво стає рентабельним



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 20 грудня

Незважаючи на бурхливі події, пов'язані зі «справою Георгія Гонгадзе», що відбулися напередодні, Верховна Рада розпочала роботу у спокійному руслі. Після оголошення запитів народних депутатів Голова Верховної Ради Іван Плющ надав слово парламентаріям для заяв. Народні депутати звертали увагу на необхідність розв'язання можливих економічних питань у сфері оподаткування, надання громадянства України, підготовки до третього читання Цивільного кодексу тощо.

Окрім того, парламентарії продовжували гостро обмінюватися думками щодо стану та перебігу розслідування у справі зникнення журналіста Георгія Гонгадзе. Зокрема, народний депутат Юлій Іоффе (фракція «Трудова Україна») дав прослухати присутнім у сесійній залі аудіокасету з голосом Олександра Мороза, супроводивши прослухування коментарем. Це, мовляв, навмисно виконана фальшивка, щоб продемонструвати народним депутатам можливість сучасними технічними засобами зімітувати голос будь-кого з присутніх. Парламентарій навіть запросив колег для такого експерименту з голосом кожного, якщо хтось цього побажає.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ *1928 р. Народилась відома майстриня художнього ткацтва Ганна Верес.*

■ *1930 р. Помер український історик та політичний діяч Степан Томашівський. Організатор стрілецького руху.*

■ *1965 р. Генеральна Асамблея ООН прийняла Міжнародну конвенцію про ліквідацію всіх форм расової дискримінації.*

■ *1988 р. У Києві відбувся перший випробувальний політ транспортного літака Ан-225 («Мрія»).*

21 грудня

У Пітері відкриють пам'ятник Шевченкові

Сьогодні має розпочатися дводенний робочий візит до Росії Президента України Леоніда Кучми. Як повідомили у прес-службі МЗС, заплановано зустріч двох президентів з представниками провідних бізнесових та банківських кіл обох країн. Головна мета заходу — зняти бар'єри і перешкоди, що гальмують розвиток економічного співробітництва і торгівлі між окремими суб'єктами господарювання і підприємницької діяльності України та РФ. А на завтра запланована участь Леоніда Кучми та Володимира Путіна в урочистій церемонії відкриття пам'ятника Т. Шевченку в Санкт-Петербурзі, а також у відкритті Північно-Західної ТЕЦ поблизу міста. Можливо, завтра буде підписано й україно-російські міжурядові угоди з врегулювання газових відносин. Про це повідомив Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко.

Капітанам не до посмішок

52 ветерани далекого плавання розповіли про своє принизливе становище, звернувшись через нашу газету до вищих владних структур. Коли, нарешті, замість формальних відписок еліта національного флоту дочекається вичерпної відповіді?..

(Продовження на 7-й стор.).

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (Укрінформ).



! У номер

Без гарячої води

залишається обласний центр Волині. Городяни заборгували «Луцьктеплокомуненерго» за спожиті тепло і газ понад 15 мільйонів гривень — цих коштів вистачило б на опалення міста аж до квітня. На жаль, терпіти незручності мусять і ті, хто платить вчасно. Загалом лучани завинили за всі види комунальних послуг майже 37 мільйонів гривень. Рекордна сума боргу квартиронаймача вже сягнула 12 тисяч, **повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.**

На інкасатора — із сокирою

Учинено напад на інкасатора в Луганську. Службовець банку виходив із мішком, в якому було 13 тис. гривень, коли невідомий вистрелив у нього впритул із обрізу. Побачивши, що інкасатор від кулі не постраждав, бо на ньому був бронежилет, злочинець ударив його кухонною сокиркою по голові, вихопив сумку і почав бігти. У машині на цей час залишалися водій та старший інкасатор, який за інструкцією не міг вийти із авто, оберігаючи більшу суму грошей. Але почувши постріл, він вискочив із машини і, побачивши людину, що тікала, послав йому навздогін сім куль. Жодна з них злочинця не наздогнала. А от зловмисник устиг вистрелити і через скло вбити водія. Потерпівший інкасатор перебуває в реанімації в дуже важкому стані. Правоохоронці припускають, що злочин здійснив заїжджий «гастролер».

ГУ Спробував і виграв

А тепер — «політінформація» на лавці

— Це перший у моєму житті виграш, — зізнався пенсіонер Володимир Опанасович Ромашко із села Великий Стидин Костопільського району, коли йому вручала приз — продуктовий набір від ВАТ «Костопільський завод продтоварів».

Володимир Опанасович тридцять шість років на пошті працював начальником Великостидинського сільського відділення зв'язку, організовував передплату на «Голос України», а тепер переповідає прочитане в газеті односельчанам на «політінформаціях» на лавці.

Тож зрозуміло, як було приємно Володимиру Опанасовичу прочитати своє прізвище серед призерів «ГУ». Хай щастить цій чудовій людині. І не лише з виграшами, а й у житті.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Я вам пишу...

Примхи телефонних дротів

Ніколи не писав листів, тим паче до газети, частіше спілкувався телефоном. Але останнім часом, не знаю з яких причин, він працює залежно від погоди. Якщо на дворі сонце і тепло — працює справно. А тільки-но сонечко сховалося, накрапає дощ чи сніжок притрусив — мовчить. Уночі також спить. Я не раз звертався до диспетчера з проханням відремонтувати телефон. Відповіді були різні: «добре», «вже відремонтовано» і «невже не можете відремонтувати самотужки?». Коли б я був зв'язківцем та ще мав обидві ноги, то, може, й вліз би на стовп та підкрутив там, що треба. Але я — інвалід, тож залежу від милості зв'язківців.

Володимир КОЗЛЮК.

Троковичі
Черняхівського району Житомирської області.

■ *Потужність 3-го блоку Південно-Української АЕС зменшено на 25 відсотків для усунення несправностей циркуляційного насоса.*

■ *Україна і Росія вирішили з нового року припинити промисловий вилов осетрових в Азовському морі.*

■ *На шахті «Кураховська» ДХК «Селідоввугіль» (Донецька область) загинув гірник.*

■ *Більш як 50 населених пунктів Черкащини, які постраждали внаслідок обмерзання, залишаються без електроенергії.*

P. S.

Парламентарій запросив колег для експерименту

Мітингуючі вимагають законів

Парламентська хроніка

Вечірнє засідання 19 грудня

Відкриваючи засідання, Голова Верховної Ради повідомив: під час зустрічі учасники акції протесту вимагали надати можливість їхнім представникам виголосити з парламентської трибуни вимоги до народних обранців. Іван Плющ підкреслив, що таке прохання можна задовольнити голосуванням у сесійній залі. Проте воно виявилося нерезультативним.

Згодом вимоги учасників антипрезидентської акції оприлюднила народний депутат Валентина Семенюк. Серед низки вимог — розпочати засідання Верховної Ради у четвер зі звіту Генерального прокуратури про хід розслідування у справі зникнення журналіста Георгія Гонгадзе і про роботу правоохоронних органів, виконати рішення парламенту від 14 грудня про пряму трансляцію засідань Верховної Ради і про голосування в непоіменному режимі. Народним обранцям пропонується того ж дня проголосувати за подолання вето Президента на закон про тимчасові слідчі комісії, а також прийняти закон «Про Президента», в якому виписана процедура імпічменту главі держави.

Потім депутати розглянули низку законопроектів. Зокрема, про материнство і дитинство, який підготували народні депутати Михайло Сирота і Олександр Сергієнко. У запропонованому проекті закону пропонується відновити деякі пільги для матерів, що народили і мають дітей. Автори цього документа вважають, що потрібно відновити звання «Мати-героїня», а також всіляко заохочувати багатодітні сім'ї. Однак Лілія Григорович, яка виступила зі співдоповіддю від профільного комітету, підкреслила, що деякі положення законопроекту повторюють низку положень законодавчих актів, що були прийняті в першому читанні — «Про охорону дитинства», «Про зміни і доповнення до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми».

Народний депутат Леонід Косаківський запропонував прийняти у першому читанні закон «Про внесення доповнень до деяких законодавчих актів (щодо порядку використання музичних фонограм)», який передбачає, щоб в інформації про концерт вказувалося, чи виконавець використовуватиме фонограму.

Верховна Рада розглянула законопроект «Про затвердження Державної програми охорони і відтворення Азовського і Чорного морів».

Володимир КОРОЛЮК.

Сільгоспвиробництво стає рентабельним

Ранкове і денне засідання 20 грудня

(Початок на 1-й стор.).

Народні депутати обговорили законопроекти про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про розформування Національної гвардії України»; про порядок ввезення (пересилання) на митну територію України товарів та інших предметів; про правову охорону селекційних досягнень у тваринництві.

Проектом закону про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення» передбачено виправити ситуацію, коли в одних областях України пенсіонери одержують пенсію вчасно, в інших — з перебоями. Це залежить від того, скільки коштів надходить з кожного окремого регіону до Пенсійного фонду. Законопроект ламає цю практику та пропонує Пенсійному фонду розподіляти кошти рівномірно і пенсії виплачувати по всій Україні одночасно.

Багато запитань виникло під час обговорення законопроекту про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість». Народний депутат Катерина Ващук поінформувала, що цього року майже 60 відсотків сільськогосподарських підприємств стали рентабельними на відміну від торішнього стану, коли збитковими були 96 відсотків господарств. Село поступово перетворюється з дотаційної сфери на платника податку. Його надійде до держбюджету 1,5 млрд. грн. Пояснюється це в останню чергу запровадженням у сільському господарстві фіксованого податку та несплатою ПДВ. Пропонується цю систему зберегти до 2004 року. Однак співдоповідач Сергій Терьохін запропонував альтернативний підхід до оподаткування сільськогосподарського виробництва, за яким від ПДВ звільняється сільськогосподарська продукція первинного виробництва.

Обговорено також законопроекти про внесення змін до Закону України про плату за землю та про народні художні промисли.

Анатолій КАРАСЬ.

Захищати Конституцію заважає... мороз. У розумінні — холод

Думки з приводу

На головному майдані країни монтують небачену досі ялинку. А зовсім поряд перші сніжинки плавляться об розпечені пристрасті. Також небувалі за нашої пам'яті. Гранітні плити знов стали полігоном протесту. І віри, що майдан Незалежності в третьому тисячолітті прикрашатимуть новорічні ялинки. А намети — ця ознака останнього десятиліття — стануть просто історичною згадкою. Якщо переможуть сьогодні їхні промерзлі мешканці.

У перемогу вірять «прописані» в двох таборах. І ті, хто об'єднався для «відсічі антиукраїнським силам». І ті, хто «захищає Конституцію» від її... колективного батька — законодавчого органу. Такої колізії не могли уявити учасники студентського бунту десятирічної давності.

Два дні в центрі Києва тривають акції протесту «Україна без Кучми». Приблизно 5 тисяч осіб вимагають відставки глави держави, керівників правоохоронних органів і проведення незалежного розслідування обставин зникнення Георгія Гонгадзе. Є в них свої побажання і до парламенту: подолати вето на закон про створення тимчасових спеціальних слідчих комісій і розглянути законопроект про імпічмент Президенту. Звичний штамп — «це бунтують ліві» — цього разу не прохідний: державні прапори й червоно-чорні знамена зламали схему, заздалегідь заготовлену «іміджмейкерами».

За приблизними оцінками, громадянський комітет захисту Конституції мобілізував у колону прихильників Леоніда Кучми 500 осіб. Зрозуміло, на холодне повітря їх вигнало гаряче бажання захистити свого Президента від фальсифікаторів. Але, оскільки все одно доводиться мерзнути, вони розширили коло наклепників до розмірів усього парламенту, викинувши рішуче гасло: «Геть касту недоторканних»! Автори цього заклику вочевидь не позбавлені гумору. В контексті ще свіжих спогадів про допитливих бориспільських митників і вже зовсім нових міліцейських забав з кількома народними депутатами (що стало предметом службового розслідування в самих органах), ці слова зворушують глибинним підтекстом.

Серйозної сутички між двома таборами поки що не зафіксовано. Хоча начальник Головного управління МВС у Києві Юрій Смирнов не виключає можливості конфліктних ситуацій, бо, за його спостереженням, серед учасників акції — «агресивна молодь». І міліція, за словами п. Смирнова, готова «застосувати всі заходи для недопущення злочину». На жаль, високий чин не уточнив, у якому таборі сконцентрована ця «агресія», як і не розжував, що мається на увазі під «злочином». Бо, якщо вірити захисникам Конституції, нам загрожує дестабілізація політичної ситуації, громадське протистояння і силовий варіант розвитку подій. У зв'язку з цією загрозою вони звертаються навіть не до силовиків, а до Головнокомандувача як гаранта Конституції — «негайно і рішуче вжити всіх передбачених законом заходів» для недопущення вищеперелічених варіантів. Причому велику частку обов'язків вони перекладають і на «касту недоторканних»: довести реальну здатність виконувати свої основні функції законотворчості, не перетворювати вищий законодавчий орган на засіб тиражування фальсифікованого компроматного бруду і виправдання незаконних методів політичного реваншу. Очевидно, на відміну від «старших товаришів», члени молодіжного парламенту (а він входить до громадянського комітету) мають кращий експертний нюх на «компроматне болото». Утім, у вимогах до правоохоронних органів вони його чомусь втратили, бо змушують силовиків «прискорити розслідування резонансних справ, забезпечення всіх дій силових структур тільки в правовому полі з максимальною гласністю і відкритістю». Та на біса нам ця відкритість, коли й так встановлено: замість законів депутати тиражують касети. Їй-богу, не парламент, а притон відеопіратів.

Президент України своїм юним прихильникам уже відзвітував: він вживатиме всі передбачені законом заходи для збереження конституційного ладу, політичної стабільності і громадянського спокою, недопущення протистояння в суспільстві, силових сценаріїв розвитку подій у країні. Правда, ще невідома реакція Леоніда Кучми на рецепт від російських легіонерів на ICTV. Громадяни сусідньої держави, визначивши, що тут «в нашей стране нет никакой законности», запропонували дуже законні методи приборкання «наклепників» — зокрема, гумовими кулями. Що значить — люди з досвідом. Утім ми і самі знаємо, як у їхній «стране» виховували неслухняний парламент. Ще «законнішими» вогняними залпами.

Учасники акції «Україна без Кучми» також мають рішучі наміри, аж до безстрокової голодовки. Ця рішучість пройняла навіть представників нашої діаспори, яка дуже обережно підходить до всіх ініціатив, що йдуть від лівих. Але, очевидно, «Україна з Кучмою» також перестала їх надихати. І канадці українського походження — представники інтелігенції попросили Л. Кучму добровільно піти у відставку. Автори висловлюють глибоку стурбованість тим, що «українська молодь змушена жертвувати своїм здоров'ям і життям ради того, щоб звільнити Україну від олігархічно-кримінального елементу в правлячій верхівці».

До речі. Група «Трудова Україна» і фракція СДПУ(о) закликають своїх колег не спекулювати на зникненні Гонгадзе: «Суспільство і влада повинні пройти це випробування у виключно правовому полі... Ми повинні йти шляхом забезпечення відкритості всього процесу слідства у справі Гонгадзе».

Як бачимо, все знову впирається у відкритість слідства і правове поле. Здається, з цим полем у нас не буде проблем. Напередодні, вітаючи всіх причетних до Дня міліції, Президент України відзначив, що не випадково на новому прапорі МВС України віднині буде гасло «Безпека народу — найвищий закон». І ще Леонід Данилович попросив українських міліціонерів «ніколи не забувати головного: ви є представниками держави, і за вашими діями, і за вашою поведінкою люди судять про державу і владу, про правову систему, демократичність і цивілізованість суспільства». Уявляєте, що подумають у світі про нашу цивілізованість, якщо «начебто поведінка» одного з українських міліціонерів буде доведена в процесі відкритого слідства?

...Зростає наметове містечко на майдані Незалежності. Противники Президента України вже навіть проклали окремі вулиці: «Дніпропетровська область», «Харківська», «Вінницька», «Донецька»... А ось захищати Конституцію у вівторок увечері мало хто наважився. Лише десять осіб не злякалися морозу. У розумінні — не Олександра, а мінусової температури.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

P. S. За останнім повідомленням, керівники акції «Україна без Кучми» після зустрічі з Президентом дійшли компромісу. Л. Кучма «доручив провести незалежну експертизу всіх доказів у справі Гонгадзе із залученням міжнародних фахівців, зокрема, знайденого тіла та аудіозапису». Президент готовий також звільнити силовиків, але після відповідного подання Прем'єр-міністра. Подальша доля самої акції вирішиться сьогодні.

Фотофакт

У день Святого Миколая Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко завітав з подарунками до обласного спеціального будинку «Малятко» в Донецьку.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

Віктор Ющенко: «Вугілля — не подарунки Миколая»

Нарада Прем'єр-міністра України із керівниками підприємств та представниками місцевої влади Донеччини з питань розвитку паливно-енергетичного комплексу тривала п'ять з половиною годин і стала центральним пунктом перебування Віктора Ющенка в області. Уряд представив на обговорення програму розвитку галузі на 2001 рік. За два—три тижні документ буде винесено на затвердження Кабміну. І центр вважав за потрібне почути голоси з місць.

В активі уряду — збільшення цього року вдвічі, порівняно з 1999-м, суми грошей, отримана вугільниками від реалізації продукції, доведення рівня проплат за енергетичне паливо до 100 відсотків та стабілізація виплати зарплати шахтарям...

Якщо факти і цифри заперечити важко, то шляхи поліпшення фінансового становища шахт із Києва та з регіону бачать по-різному. Так по-різному, що за рік діяльності уряду призводили до неприхованого протистояння, наприклад з питання створення регіональної паливно-енергетичної компанії. А висловлена днями пропозиція віце-прем'єра Юлії Тимошенко збільшити ціни на коксівне паливо і продавати його винятково на аукціонах викликала в області просто бурхливу реакцію. Адже за останні кілька років потоки вугілля, газу, коксу і металу перейшли під контроль кількох регіональних трейдерів, які вклали певну суму коштів у розвиток шахт в обмін на паливо, яке видобувається.

З 1 січня наступного року доходи шахт збільшаться на 20 відсотків завдяки підвищенню цін на коксівне паливо. Отож підприємства додатково отримають 400 мільйонів гривень. Уряд і директори насамперед металургійних підприємств дійшли згоди, що подальше автоматичне підвищення цін зробить наш метал неконкурентним на зовнішньому ринку і розкрутить маховик інфляції на внутрішньому. Віктор Ющенко запропонував провести спеціальну колегію Мінпаливенерго, на якій за участю вугільників, енергетиків, коксохіміків, металургів обговорити цінову політику. На думку прем'єра, так само шляхом консультацій повинні вироблятися й інші ключові рішення.

Керівництво галузі з нового року переводить всю основну закупівлю товарів і послуг на тендерну основу. Віктор Ющенко застеріг від продовження ганебної практики відвантаження палива без оплати, після чого шахтарі вимагають зарплату не у споживачів, а в держави: «Жоден кілограм вугілля не повинен нагадувати подарунки Миколая».

Процес реформування у вугільній галузі почнеться із корпоратизації. Оскільки диспропорції між доходами і витратами у різних шахт різні, програмою розвитку ПЕК передбачено розділити всі вугільні підприємства на три групи. До першої увійдуть лише рентабельні, які зможуть самостійно підтримувати рівень видобутку. Такі шахти буде корпоратизовано й виставлено на аукціон. Шахти другої групи, наймасовішої, підлягатимуть санації, після чого частина з них на конкурсній основі буде передана в управління конкретним фізичним або юридичним особам, частина залучить кошти шляхом додаткової емісії акцій тощо. Третя група підприємств, де вичерпано запаси і глибока реконструкція неможлива, підлягатиме закриттю.

Ліна КУЩ.

Представництво ОБСЄ плівки не отримувало

Посол Організації з безпеки та співробітництва в Європі в Україні Пітер Бурхард не отримував від голови Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Юрія Кармазіна оприлюдненої Олександром Морозом плівки з начебто розмовами вищих посадових осіб для подальшої експертизи цього запису. Про це кореспонденту «ГУ» заявив учора представник бюро ОБСЄ в Києві Гізо Грдзелідзе. Він наголосив, що функції представництва ОБСЄ чітко окреслені відповідним меморандумом між цією організацією та українським урядом, і такі речі, як експертиза плівок, до їхніх функцій не входять. Гізо Грдзелідзе висловив припущення, що плівка могла бути передана в ОБСЄ іншими каналами.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Президент згоден на компроміс: «Україна з Кучмою», але без «силовиків»

Повернення блудного кредиту: кінець сімейної драми



Коментар

Рада директорів Міжнародного валютного фонду одностайно прийняла рішення відновити кредитування України у розмірі близько 246 мільйонів доларів.

Річ не в мільйонах доларів траншів, а в тому, що інвестори всього світу одержали довгоочікуваний сигнал: в Україну можна і треба вкладати гроші. Такою була перша реакція на цю звістку Прем'єр-міністра Віктора Ющенка.

Нагадаємо, що МВФ призупинив кредитну угоду з розширеного фінансування (EFF) восени минулого року, ще за прем'єрства Валерія Пустовойтенка. Приводом для цього стали звинувачення на адресу уряду в зволіканні з економічними реформами і в штучному завищенні валютних резервів. За останнє десятиріччя ми так призвичаїлися до опікунства МВФ, що з боку це скидалося на сімейну драму. Того й дивись: шлюбу —кінець. Чого тільки язиками не плещуть! Але хтозна, як повівся б цього разу іменитий опікун, якби Україна мала не цей склад Кабінету Міністрів.

На щастя, маємо не легковажний уряд. Він не драматизував, як інші, раптову втечу з дому емвеефівського кредиту. А робив усе від нього залежне, щоб блудний син повернувся. Вчасне прийняття держбюджету на 2001 рік, нової редакції Закону «Про банки і банківську діяльність», аргументоване спростування звинувачень у зловживаннях з резервами — тому підтвердження.

Але й це не головне. МВФ не міг не визнати того факту, що українська сім'я відтоді довела свою платоспроможність навіть без фінансової опіки. І Віктор Ющенко має рацію: тепер це визнають й інші.

Принаймні місія Світового банку, яка вивчала реформи у банківському секторі, що є передумовою для надання Україні третього траншу кредиту на підтримку фінансової системи (FSAL), уже також не заперечує дати гроші.

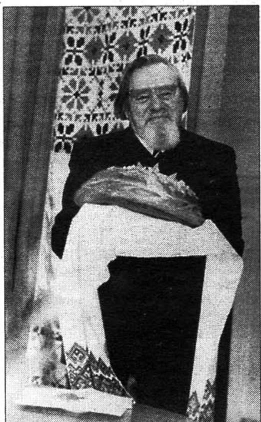
Сергій ВЛАД.



Фотофакт

Видатному письменнику і вченому Миколі Руденку — 80.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.



УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння звання Герой України

За активне і послідовне відстоювання ідеї побудови незалежної Української держави, багаторічну плідну правозахисну і літературну діяльність **постановляю:**

Присвоїти звання Герой України з врученням ордена Держави РУДЕНКУ Миколі Даниловичу — письменникові, м. Київ.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 грудня 2000 року.
№ 1347/2000.



Ювілеї

Від «лікнепу» до освіти

Сьогодні своє 80-річчя святкує Державне спеціалізоване видавництво «Освіта».

І якщо в 20-х роках головним завданням була ліквідація неписьменності, то нині видавництво включилося в створення цілісної системи нового змісту шкільної освіти. Принаймні 70 відсотків усієї навчальної літератури випускає саме «Освіта». Нині в її активі понад 250 назв навчально-методичної літератури. За випущеними видавництвом підручниками, загальний тираж яких перевищив 2,2 мільярда примірників, навчалося не одне покоління школярів.

Книжки із таких відомих серій, як «Шкільна бібліотека», «У світі прекрасного», «Твоя майбутня професія» та інших є, мабуть, у кожній домашній бібліотеці. А цього року вийшов перший том популярної енциклопедії школяра «Дивосвіт».

Щоправда, за нинішніх обставин подібні видання для більшості українців не по кишені. Проте вини «освітян» у цьому немає. Ціни на папір та поліграфічні послуги зростають чи не щодня. Але видавці сподіваються на краще. І тому відкрили в приміщенні Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України кіоск, де за помірними цінами продають свою продукцію.

Богдан ДОВНИЧ.

За відро картоплі — за ґратами, за мільйони — за вікном «Мерседеса»

Готується законопроект

Реформування кримінального та кримінального процесуального законодавства України, вітчизняної пенітенціарної системи — це передбачає законопроект, розроблений народним депутатом України, членом парламентського Комітету з питань правової політики Василем ОНОПЕНКОМ.



Запропоновані екс-міністром юстиції, а нині народним депутатом, зміни та доповнення до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України врегульовують підстави, порядок і терміни тримання під вартою осіб, що підозрюються або звинувачуються у скоєнні злочинів.

За статистичними даними, сьогодні в Україні приблизно 250 тисяч громадян утримуються в тюрмах та колоніях, приблизно 50 тисяч — у слідчих ізоляторах. Тамтешні умови, де в камерах на 10 осіб перебувають 30, далекі від європейських. На думку В. Онопенка, майже половина людей не повинні там бути. «З одного боку, притягують до кримінальної відповідальності та позбавляють волі за відро картоплі чи кілька літрів молока, — каже депутат. — А крупні хижаки розкрадають Україну на мільйони гривень і не несуть ніякої відповідальності».

У майже 50 відсотках кримінальних справ як запобіжний захід застосовується арешт. Хоча чинним законодавством передбачено ще й підписку про невиїзд, особисту поруку, заставу, поруку громадської організації чи трудового колективу, передачу під нагляд командувача військової частини тощо. Законопроект передбачає застосовувати арешт як винятковий захід і натомість широко використовувати інші запобіжні заходи. Зокрема, вперше вводиться поняття «домашній арешт» — заборона залишати житло цілодобово або в певний період доби. За порушення цього режиму може бути призначено суворіший запобіжний захід. За проектом закону, домашній арешт не може застосовуватися до тих осіб, які підозрюються у скоєнні насильницьких злочинів — убивства, ґвалтування, злочинів, пов'язаних із наркотиками, тощо, особливо небезпечних рецидивістів. Санкція на арешт і домашній арешт дається за вмотивованим рішенням суду.

Пропонується також скоротити терміни утримання осіб під вартою під час слідства і встановити максимальний термін — 9 місяців.

Доповненням до ст. 181-2 Кримінального кодексу України за звинуваченням людей у скоєнні злочинів до завершення слідства та судового вироку пропонується встановити кримінальну відповідальність для прокурорів, слідчих, працівників органів дізнання, суддів.

Юліана ШЕВЧУК.

Знак біди

Дві тисячі років самотності

Життя в місті не закінчується після того, як його залишають військовики. Ця фраза дуже влучно змальовує нинішній стан території поблизу селища Красна Гора Артемівського району. Саме тут, на території колишньої військової частини, було виявлено підземний склад боєприпасів та радіоактивно забруднені металеві предмети.

Сапери та радіологи свою роботу закінчили, але проблема не зникла. Досі не завершено санацію місцевості. Не здійснено і повний медичний огляд мешканців сусіднього села Парасковіївки, які тривалий час випасали на полігоні худобу, а полишені військовими будівлі розібрали по цеглині.

Радіологи стверджують, що радіаційний фон у селі в межах норми. Водночас, попереджають санітарні лікарі, територія колишнього полігона — а це 70 гектарів — непридатна для агровиробництва дві тисячі років. Така перспектива, звісно, не радує сільську громаду. Після того, як Красна Гора «прославилася» на всю Україну, навряд чи знайдеться охочий збудувати тут бодай якесь підприємство.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Святкові прикмети

Відкриттям відреставрованого вокзалу в Чопі і містечка для ветеранів-залізничників зустріли день Святого Миколая на Закарпатті. У цих урочистостях узяли участь і Президент України Леонід Кучма, а також генеральний директор «Укрзалізниці» Георгій Кирпа. Президент України Леонід Кучма зустрівся також з президентом Словацької Республіки Рудольфом Шустером з нагоди відкриття на кордоні каплиці Святого Миколая.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

У номер

Вінниця

Третій пам'ятник Грушевському

Проект пам'ятника Михайлу Грушевському схвалено Козятинською районною радою та держадміністрацією, що у Вінницькій області. Спорудити його плановано до 10-ї річниці Незалежності України. Саме тоді на одній з площ міста залізничників виросте постать першого Президента УНР. Після Києва і Львова це буде третій пам'ятник Грушевському в нашій державі.

У Козятин Грушевський приїздив до дідуся: Захарій Опоков був священиком у селі Сестринівка цього району.

Цікаво, чи в кожному населеному пункті, який відвідував перший Президент УНР, ставитимуть йому пам'ятник?

Чернівці

Китайський «самопал» з нашими ярликами

Чернівецька податкова міліція виявила в обласному центрі підпільний склад з контрабандними товарами —хустками, одягом, виробами з текстилю. Вартість «улову» — мільйон гривень.

З'ясувалося, що власники незаконної кривівки доставили крам з Китаю. А оскільки українські товари вже мають збут на міжнародних ринках, то підробники чіпляють на них українські ярлики.

Кіровоград

Загинув під стіною

У селі Копанки Маловисківського району Кіровоградської області загинув фахівець районної ветеринарної служби. На автомобіль «Таврія» звалилася стіна корівника. Один із ветеринарів устиг вискочити з машини і був буквально розчавлений кам'яними брилами. Його колега, який залишився в авто, відбувся травмами.

Працівники районної прокуратури встановили, що стіна впала «через ослаблення кріплень унаслідок будівельних недоробок та впливу погодних чинників».

Одним абзацом

■ У Кременській районній лікарні (Луганська область) населенню запропоновано вносити щомісячні внески у розмірі від двох гривень, щоб у разі захворювання реально розраховувати на безплатну медичну допомогу.

■ Нову громадську спілку — молодіжний медіа-клуб «Можу» — створено на Волині. Вона об'єднуватиме початківців-журналістів. Спілка планує відкрити заочну школу молодого репортера і видавати власний часопис.

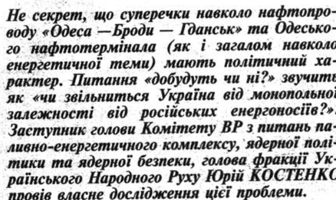
■ Три з половиною мільйона гривень збитків державним інтересам — про таку суму йдеться в кримінальній справі, яку прокуратура Житомирської області порушила щодо одного з київських товариств з обмеженою відповідальністю за фактом фіктивного підприємництва. Коростенський відділок Південно-Західної залізниці виконав свої зобов'язання — перевіз пально-мастильні матеріали, а товариство від розрахунків ухиляється.

За повідомленнями власних кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Івано-Франківськ

Прем'єр і Президент — за, а бюрократична система — проти

Що криється за блокуванням будівництва Одеського нафтотермінала та нафтопроводу «Одеса — Броди — Гданськ»?



Не секрет, що суперечки навколо нафтопроводу «Одеса —Броди — Гданськ» та Одеського нафтотермінала (як і загалом навколо енергетичної теми) мають політичний характер. Питання «добудуть чи ні?» звучить як «чи звільниться Україна від монопольної залежності від російських енергоносіїв?». Заступник голови Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, голова фракції Українського Народного Руху Юрій КОСТЕНКО провів власне дослідження цієї проблеми.

— Юрію Івановичу, головним аргументом супротивників добудови нафтопроводу та термінала є те, що «труба буде сухою», якщо до завершення будівництва не укласти контракти з фірмами, які постачатимуть нафту через цю магістраль.

— Фахівці стверджують, що в світі немає жодного прикладу, коли бізнесовий проект базується на інфраструктурі, що не існує. Додайте: Захід знає, як Україна виконує свої зобов'язання, а тому дуже обережно ставиться до наших гарантій та обіцянок. Тож конкретний бізнес-проект щодо постачання нафти через цю магістраль лише тоді стане реальним, коли буде збудовано нафтоперевалочний комплекс і відповідну транспортну мережу.

Цей проект — найкращий з політичного та економічного боку варіант нового трансконтинентального коридору, постачання енергоносіїв у Європу. Так, наприклад, за даними Національної енергетичної стратегії США, одним із перспективних нових нафтогазових регіонів світу є Каспійський та Центральноазійський, де, за різними оцінками, — від 100 млрд. до 2 трильйонів барелів нафти (1 барель=158 л). Тому ті, хто каже, що спочатку треба укласти бізнесову угоду, а потім будувати, просто блокують і цю останню можливість України створити новий нафтотранспортний коридор з Азії в Європу.

— Очевидно, що Україна вже істотно обмежена в часі на роздуми «добудовувати чи ні», зважаючи на побудову новоросійського термінала...

— Враховуючи унікальне геополітичне положення України, реалізація проекту через територію нашої держави дає змогу транспортувати каспійську нафту в найекономічніший спосіб і на північ, і на південь європейського континенту. Стратегічне значення цього проекту обумовлює жорстку конкурентну боротьбу різних держав за право його реалізації.

У Росії, в Новоросійську, вже завершено будівництво величезного нафтоперевалочного комплексу з терміналом, який пропонує послуги щодо транспортування нафти з Каспійського регіону. Якщо Україна зволікатиме із завершенням будівництва, то можна казати, що одеський проект буде провалено, і гроші, вкладені в нього, справді «закопані в землю».

На мій погляд, все, що сьогодні відбувається навколо одеського проекту, спрямоване на те, аби не дати змоги завершити будівництво й зробити Україну цілковито залежною від монопольного постачання енергоносіїв із Росії. Факт: замість всебічного сприяння будівництву нафтокомплексу низка посадовців, які відповідають і за енергопостачання України, і за національну безпеку, фактично його гальмують.

— Ще один аргумент проти: уже є один нафтопровід в Одесу й термінал. Кажуть, що Україна може забезпечувати себе завдяки наявним потужностям.

— Так, багато спекуляцій навколо нафтопроводу в Одесу та термінала. Не згадують одну деталь: цей термінал працює винятково на експорт російської нафти й нафтопродуктів, використовувати його на прийом нафти практично неможливо — потрібна реконструкція. Щоб її провести, треба зупинити діючий нафтопровід, а він сьогодні фактично керується вже не Україною, а Росією. Тому це також велика неправда, коли кажуть, що Україна може забезпечувати себе, використовуючи наявні потужності і нафтоперевалочний комплекс.

— Минулого року кошти на будівництво було закладено в держбюджеті, але не виділено. Чому і Президент, і прем'єр кажуть про підтримку проекту, а реально будівництво не фінансується? Хто винен?

— Варто згадати про довготривале зволікання НАК «Нафтогаз України» з узгодженням проектно-кошторисної документації, без чого не можливе бюджетне фінансування будівництва, та особисту позицію секретаря РНБО Є. Марчука, яка фактично сприяє тому, аби велика каспійська нафта пішла до Європи повз територію України.

Як колишній міністр, людина, обізнана з бюрократичною системою, можу сказати: винен маленький чиновничок-столоначальник, від підпису якого залежить проходження документів. Наскільки мені відомо, до сьогодні проект добудови нафтопроводу лежить в НАК «Нафтогаз України» і не візується тими чи іншими столоначальниками. А без проекту Казначейство формально не може профінансувати це будівництво.

Так, Прем'єр — за, Президент — за, але бюрократична система — проти. Чому проти — відомо: дуже великі там інтереси — і стратегічні, і економічні, і політичні.

— Якщо Президент — за, то хіба він не може вплинути на столоначальника?

— Наша адміністративна система стала такою ієзуїтськи вишуканою, що знайти конкретного столоначальника і з`ясувати, що саме він блокує, дуже важко. Тут треба сказати: якщо не буде зроблено, то завтра відповідальних за це посадових осіб звільнять. Але ніхто так питання не ставить.

Щодо Президента, то у нього занадто багато радників, експертів і фахівців (у т. ч. й з Ради нацбезпеки), через яких йому нав'язується та чи та позиція. Однак на останньому засіданні Ради безпеки він-таки «грюкнув кулаком» і сказав: «Добудувати». Але сказати —сказали, підписали рішення (між іншим, щодо цього питання є декілька рішень Ради безпеки), але все знов-таки впирається в конкретного виконавця. А от конкретної відповідальної особи за виконання і немає. Персональна відповідальність конкретного керівника була б вельми актуальна, коли мова йде про реалізацію стратегічних проектів.

До речі, нині, коли ми потрапили в залежність від постачання з Росії практично всіх енергоносіїв, постає питання, чому нікого не притягають до відповідальності (хоча б моральної!) за провал будівництва в Україні підприємства з виготовлення ядерного палива — саме Євген Марчук був прем'єр-міністром, коли з цього питання приймалося рішення на користь Росії.

— Скільки коштуватиме будівництво нафтотермінала та нафтопроводу й скільки потрібно ще профінансувати?

— Вартість нафтопроводу — 1 млрд. грн., термінала «Південний» — 737 млн. грн. Профінансовано, відповідно, 438 млн. і 78 млн.

— Чи закладено в бюджеті-2001 фінансування будівництва?

— Так, 200 млн. грн.

— А їх виділять?

— Це залежатиме від того, хто очолюватиме уряд. Зрозуміло, що довготривала невирішеність енергетичних проблем може коштувати Українській державі реальної незалежності.

— На якому етапі будівництво?

— Голові правління ДАТ «Магістральні нафтопроводи «Дружба» Любомиру Буняку вже за життя можна, так би мовити, поставити пам'ятник, бо він за власні ресурси (ДАТ «МН Дружба»), попри супротив держави, побудував 606 з 667 км нафтопроводу. Це 90,9 відсотка. Щодо нафтотермінала — лише за 9 місяців цього року (з лютого, коли почалося будівництво) збудовано першу чергу. Якщо такими темпами вестиметься будівництво, то до кінця наступного року ми матимемо першу чергу.

Президент має встановити особистий контроль за будівництвом цього життєво необхідного для України об'єкта і застосувати всю вагу президентської влади до тих, хто намагається блокувати реалізацію проекту. З цим фракція УНР звернулася до глави держави.

Розмову вела
Ірина ЛУКОМСЬКА.

В українців є шанс мати культуру. Звичайно, якщо вони з нього скористаються

Орфеї і корифеї

Вступ

Тема, порушена у новій рубриці у «Орфеї і корифеї», для мене не байдужа, хоч я не творець культурних цінностей. Та й через матеріальну бідність практично не можу ознайомитися з тим усім надбанням, яке маємо, або удаємо вигляд, що маємо. Однак це аж ніяк не позбавляє мене морального права взяти в цій розмові участь на рівних із власне сіячами доброго і вічного. Навпаки, саме таким, як я, споживачам високих цінностей, чи, точніше, потенційним споживачам, і належить відіграти основну роль у даному обговоренні. І насамперед тому, що йдеться не про внутрішні справи та суто професіональну проблематику служителів муз.

Мова саме про позакультурну ситуацію, про середовище, в якому перебуває українська література, мистецтво, театр. А в такому плані творцям, в т. ч. і теоретикам, просто нема що сказати конструктивного. Зрештою, вони вже мали змогу про це висловитися безліч разів. І вже пішли поспіль повтори. І, зауважте, не лише без змін на краще, а з очевидним занепадом. Тож виходить дивна річ: чим більше наші митці галасують, тим гіршають наші культурні справи. То, може, корисніше трохи помовчати? Га, панове? Можливо, збоку і справді дещо краще видно?

А таки видно. Справа в тому, що митці та їхні теоретики є носіями конкретно емоційного мислення. Самі ж вони признаються (і пишаються цим), що бачать світ в образах. Тому і всякий їхній продукт неодмінно і сам буде образом, показом чи описом зовнішнього стану речей, предметно конкретним поясненням, що саме маємо. Одне слово, це все характерна, нудно традиційна українська констатація сумних реалій. Такий поверховий підхід до проблематики принципово недостатній. Але українці взагалі, і учасники дискусії «Орфеї і корифеї» зокрема, керуються саме ним. Тому, перепрошую за відвертість, це й нудно читати. Адже світ, у тому числі й культура, є таким, яким ми його розуміємо. Себто осягаємо розумом у вигляді більш чи менш систематизованої сукупності абстрактних понять. Але ці реалії є вже продуктом абстрактно логічного мислення, і, зверніть увагу, тільки воно проникає в суть усього, вичерпно та доказово відповідає на запитання, чому так сталося, чому так триває і як саме змінити наявні параметри ситуації? Тому в новітній нашій історії з позицій абстрактно логічного мислення вже давно можна було зробити однозначну оцінку всім культурницьким дискусіям, як і самій культурі. Натомість те, що пропонували досі автори, пустопорожнє та суспільно шкідливе базікання. Про це однозначно свідчить і наслідок їхніх часто жертовних та самовідданих зусиль — не створена в голові пересічного українця ні українська, ні російська культура. А навпаки, різко знизився навіть той культурний рівень, який був за часів СРСР. І продовжує падати.

Про дискусійну «кістку»

За таку обрали статтю Є. Пашковського «Вертаємо в добу літописів». Зізнаюся: вона мені сподобалась. Я так не втну нізащо. Та далі суцільні «але». Ось для прикладу, шановні, спробуйте записати її основний зміст, у кількох абзацах, з пам'яті. Можна ручатися, що одним із основних пунктів тут є те, що Троя була селищем міського типу. Цікаво? Безумовно! Асоціативно? Ще й як! Причому подібних творчих знахідок, як на мене, в досить короткому тексті чимало. Що вочевидь свідчить про талант... у користуванні конкретно емоційним мисленням. Але в цьому руслі дискусія й буде бовтатися. Хтось напише образніше, пристрастніше, яскравіше, хтось тьмяніше. По черзі про всі можливі музи і музинята. Про те, що перешкоджає творити і хто найбільше. Але все це буде опис того, що є. Точніше, чого немає. А немає, давайте не будемо відходити від головного, текстів. Немає нових імен. Чому немає? Тут називають просто смішні причини. Та ще й переважно засобами обпльовування. Причому обпльовування в асортименті, від локального до тотального: як адресного, так і проти вітру. А все тому, що емоційна оцінка — цей продукт конкретно емоційного мислення, єдина потенція наших письменників. Тому в нас і немає текстів. Тому і їхня дискусія принесе користь культурі та суспільству ще менше, ніж такі попередні.

Але, шановні українці-патріоти та нешановні українці-запроданці, ви всі не можете зрозуміти суті проблеми, оскільки не можете опанувати абстрактно-логічним мисленням. Тому ви не розумієте культуру як суспільне явище.

Для кожного етапу суспільного розвитку характерний свій рівень культури. При цьому він невід'ємний від національного розвитку певного етносу. Отже, від племені, групи племен, народності, народу і до нації відповідні етапи розвитку проходять і дані мистецтво, література та інші високі галузі. От тут корінь наших проблем. В обговоренні стану культури в Україні всі мимоволі її порівнюють з наявними надбаннями не, скажімо, племен бушменів, пігмеїв тощо, а з культурами сучасних передових націй. Але вся хибність претензій на таке порівняння полягає саме у тому, що український народ (як етнічна структура) ще не є нацією. З тієї причини, що наявний у нас тривалий час суспільний лад принципово не дозволяє цього зробити. Тому і письменники — еліта країни, як вони люблять себе величати, тією чи іншою мірою є продуктами нашого суспільного ладу і мають відповідну структуру світогляду. Усі вони — і дуже талановиті і не дуже — попри заяви про власну національну гідність і професійне честолюбство об'єктивно не позбавлені національної меншовартості.

Але до теми. Повторюю, тільки нація формує національну культуру. А нації поки що немає. Отже... Розумію, вас це страшенно обурює, шановні мої патріоти. Проте ризикну ще більше обурити: ситуація гірша, ніж ви думаєте. Українці навіть ще не мають основних рис такої етнічної спільноти, як народ. Про це свідчить і відсутність спільного економічного інтересу і на рівні всього суспільства, і на рівні окремих суспільних інституцій. Тому й не дивно, що наявна наша культура така загалом примітивна.

Вихід є!

Не буду розливатися по хащах у вашому стилі про якесь там маячіння у якихось тунелях, про Данків та Мойсеїв... В реальному житті маємо справу з суспільними закономірностями. Тож на їхній перебіг можна і треба впливати адекватним чином. Це означає, що, насамперед, нам треба свідомо, законодавчим і безконфліктним шляхом перейти від сьогоднішнього стану до інформаційної стадії розвитку ринкового суспільства і правової держави. Тільки тоді і за таких умов обов'язково завершиться формування українського народу, а потім сформується й українська нація. Яка теж обов'язково створить і національну культуру. Тоді й дискутуйте про її проблеми.

Як втілити в життя цю наукову теорію, спитаєте? Будь ласка, відповідаю. Я розробив механізм реалізації реформ, на відсутність якого всі так нарікають. Але не буду тут вдаватися до теоретичних засад, скажу лише про прикладний бік. Це, по суті, система оплати праці держуправлінців: від сторожа сільради до Президента. І навпаки. Причому така, що розмір прибутків держслужбовців прямо залежить від результатів їхньої праці, а результати їхньої праці — це наш з вами добробут. Життєві стандарти, по-модному. За яких буде на що і видавати книжки, і розвивати мережу книгарень, до речі.

Якби я відрекомендувався як Клецьман, то більшість з вас одразу радісно закивала б головами. Та я не приховую українського походження, матеріальних злиднів та ще й сільської прописки. Отже, за вашими мірками, дурень і невдаха. Але прошу не поспішати з висновками. Справа в тому, що я зі своїми матеріалами (різної складності, в тому числі і популярними) обійшов десятки видавництв та редакцій у Києві, Львові, Рівному; сотні вождів, вождиків, борців за народ, відроджувачів слави предків — хоч би хтось зацікавився науковим поясненням наших проблем! Не треба! Давай про секс, махінації, гороскопи, детективи... В такому разі будь-які дискусії з гупанням себе спереду не лише мають вигляд, а й насправді є лицемірством. Адже в попередніх умовах, попередніми методами можна одержати тільки попередні (навіть ще гірші) результати. Все. Кінцева зупинка. Двері навстіж...

Підсумки

Обговорення всіх цих проблем засобами конкретно емоційного мислення є принципово безграмотним, а тому — безплідним та суспільно шкідливим. Національна культура не може бути створена без формування української нації. А в рамках нинішнього суспільного ладу та державного устрою сформувати її неможливо. Тому пріоритетом творчої інтелігенції має стати не дріб'язкове нарікання на відсутність паперу чи продаж власних книжок, а всебічна агітація за науково обгрунтований, законодавчий та безконфліктний наш перехід до інформаційної стадії ринкового суспільства та держави правової. Це — наш єдиний шанс стати культурними. Якщо, звісно, ми з нього скористаємося.

Дмитро КЛЕЦЬ,
українець без меншовартості.

с. Рачин Рівненської області.

__Дмитро Васильович КЛЕЦЬ__ народився 1950 року. Живе в селі Рачин Дубенського району на Рівненщині. Засновник наукового суспільствознавства. Поки що невизнаний. Але оптимізму від тимчасових невдач не втрачає. Просить звернути увагу: якщо хтось вважає, що він надто часто згадує слово «я», хай не кремпується, а запропонує для розв'язання наших проблем щось своє. Шанує скромність інших, але просить не оцінювати її вище від потреби в науковому поясненні нас самих.

Замість знімку пропонує всім цікавим номер домашнього телефону. Але попереджає: зв'язок ненадійний: 8 (03656) 52-261.

А нації поки що немає

Дипломатичні традиції на українських землях

Завтра, 22 грудня, українські дипломати вперше відзначатимуть своє професійне свято. З цієї нагоди ми друкуємо матеріал, наданий прес-службою МЗС (друкується зі скороченнями).

1. Міжнародні зв'язки Київської Русі

Дипломатичні традиції на українських землях сягають глибини віків і пов'язані зі становленням та розвитком Київської Русі. Як свідчать історичні джерела, значення Київської Русі у світовій історії було велике. Вона відіграла значну роль у формуванні політичної мапи середньовічної Європи. Міжнародні відносини Київської держави знаходили своє відображення в договорах, що укладали київські князі із сусідніми державами. Збереглося три договори із греками князів Олега (911 р.), Ігоря (945 р.) та Святослава (971 р.), але в джерелах згадується і про інші договори — з Візантією та волзькими болгарами. Після хрещення міжнародні зв'язки Київської Русі значно розширилися і зміцніли. Київ встановив відносини з багатьма країнами Середньої Європи як рівний і повноправний член християнської спільноти. Русь наприкінці XII ст. не мала жодного грізного ворога, котрий становив би для неї серйозну воєнно-політичну загрозу чи небезпеку.

Окремо слід згадати такий компонент тогочасної дипломатії, як міждинастичні шлюби. Хоча наші предки й знали політику сили, політику меча, проте вони намагалися досягати миру, укладати угоди, прагнули порозуміння з іншими народами. Зокрема, будували свою «міжнародну політику» і на таких засадах, як шлюбна. Найбільших успіхів на цьому терені досягнув Ярослав Мудрий, котрого називали «тестем Європи». Династичні зв'язки, а також участь Київської Русі в європейських дипломатичних комбінаціях, коаліціях і війнах свідчать, що на той період вона входила в європейську державно-політичну систему і усвідомлювала себе частиною цієї системи.

Занепад Київської Русі протягом наступного періоду (XIII ст. — перша половина XVII ст.) не залишав можливості для утвердження самостійної української держави і, відповідно, проведення власної зовнішньої політики.

2. Дипломатія часів «Козацької держави»

Наступний крок у розвитку вітчизняної дипломатії було здійснено через кілька століть. І пов'язаний він з національною революцією на українських землях, що розпочалася взимку 1648 р. козацьким повстанням на Запорозькій Січі й увінчалася появою на політичній мапі Європи нового державного утвору — Української держави (Війська Запорозького). Україна, яка до цього часу виступала здебільшого як об'єкт міжнародної політики, стає її важливим суб'єктом. Провідником національної ідеї боротьби за державну незалежність був найвидатніший козацький полководець, державний діяч, дипломат Богдан Хмельницький.

Нагальна потреба пошуку союзників у боротьбі проти Речі Посполитої та забезпечення гарантій існування нової держави зумовлюють надзвичайно активну зовнішньополітичну діяльність гетьманського уряду. В протиборстві різних держав та політичних сил у Східній та Південно-Східній Європі Хмельницькому вдавалося знаходити оптимальні рішення, укладати союзи з одними чи добиватися нейтралізації інших. Водночас, глибоко проаналізувавши міжнародну ситуацію, Б. Хмельницький дійшов невтішного висновку, що жодна з тогочасних навколишніх держав не була зацікавлена в існуванні незалежної України. Отож перед Б. Хмельницьким постала дилема: чи залишитися наодинці з Річчю Посполитою і, можливо, повністю втратити основні завоювання, чи заради їх збереження прийняти протекторат однієї із сильних держав. Такими тоді були блискуча Порта і Росія. Після болісних роздумів гетьман, урешті-решт, пріоритетно визнав можливість протекції московського царя. Зрозуміло, цей крок був вимушений, оскільки польсько-кримський Кам'янецький договір 1653 року, який не передбачав навіть збереження за козацькою Україною статусу державної автономії у складі Речі Посполитої, ставив її перед фактом існування політичного взаємоорозуміння Речі Посполитої і Кримського ханства.

Після укладення Переяславсько-Московської угоди 1654 р. боротьба з Річчю Посполитою продовжувала залишатися пріоритетним завданням української зовнішньої політики. В той же час, дві хвилі геополітичних перегрупувань у Центрально-Східній Європі, а саме: перехід Криму в табір союзників Речі Посполитої та оголошення останній війни Швецією — створили в регіоні принципово нову геополітичну реальність. За нових умов основним методом реалізації поставленого українським керівництвом завдання визначено наступальні україно-російські воєнні операції, здійснювані в рамках Угоди 1654 р. Водночас, з метою гарантування безпеки південних кордонів, активізуються дипломатичні контакти з Оттоманською Портою та Придунайськими князівствами. А шведський фактор уможливлює відновлення союзних відносин між Україною та Кримом. Уклавши угоду з ханом, Б. Хмельницький робить спробу впровадити в життя біполярну модель зовнішньополітичної орієнтації України, а саме: налагодження союзницьких стосунків із Кримом за збереження протекції московського царя. Але в липні 1700 р. було підписано Константинопольський мирний договір (розрахований на 30 років), за яким козакам і татарам під страхом смерті заборонялося воювати. Договір став приводом до серйозного занепокоєння запорожців своїм майбутнім. Козаки розуміли, що при виконанні мирних угод тимчасово відпала необхідність в існуванні низового війська, яке формально перебувало на службі в російського царя і за платню воювало з турками й татарами. Було очевидно, що Москва нарощувала сили і в перспективі міг настати момент, коли Січ з її демократичними звичаями стане на заваді подальшій російській агресії. Отож як своєрідну програму-максимум тогочасної зовнішньополітичної діяльності України варто розцінювати плани Б. Хмельницького щодо створення антитурецького альянсу європейських держав (зокрема, України, Росії та Швеції), що забезпечувало б міжнародне визнання Української держави та відволікало б сили головних суб'єктів геополітичної рівноваги Центрально-Східної Європи від втручання в українські справи.

Але ці задуми були обірвані смертю Б. Хмельницького в 1657 році.

(Закінчення — в наступному номері).

Повітряні ями на шляху партнерства



Європа і Сполучені Штати вступили в конфлікт з приводу рішення європейців похитнути панування США на ринку суперавіалайнерів. Президент Клінтон заявив, що субсидування будівництва найбільшого в світі аеробуса А380 суперечить правилам Світової торгової організації та американо-європейському торговому пакту. Ця заява спричинила різку реакцію міністра ЄС із зовнішніх зносин Кріса Паттена. За його словами, заява Клінтона була прямо пов'язана зі спробами американського авіабудівного велетня — корпорації «Боїнг» зберегти свою монополію на багатомільярдному ринку суперлайнерів.

Фото АП.

«Посольський» кокаїн

Шведська поліція розпочала розслідування у зв'язку з появою повідомлень про те, що посольство Чилі в Стокгольмі є одним із центрів керівництва таємними операціями із завезення та поширення наркотиків у Європі.

З викриттями виступила лондонська газета «Обсервер». Вона пише, що армія і таємна поліція Чилі почали займатися наркоторгівлею ще за часів правління Піночета і ведуть цю діяльність досі. «Обсервер» стверджує: за 20 останніх років із Чилі нелегально вивезено величезну кількість кокаїну. Про це свідчить хоча б такий окремий факт: тільки в 1986—1987 роках до Європи надійшло 12 тонн наркотику. За даними газети, кокаїн надходив до Чилі від наркобаронів Колумбії, а в Європу його відправляли як негласний вантаж на чилійських військових літаках, які перевозили виготовлену в Чилі на експорт зброю.

Таємні партії «зілля» розвантажували найчастіше в Іспанії, де літаки робили проміжну посадку. На іспанській землі перебував і другий центр керівництва операціями — посольство Чилі в Мадриді.

Марат ЗУБКО.

Стокгольм.

Підступи Заходу?

Події, що відбуваються останніми тижнями в Україні, знайшли свій відгук і в Білорусі. Правда, білоруський МЗС політичну кризу в сусідній країні не коментує: «Це внутрішня справа України». А ось Лукашенко так не вважає, пояснюючи українські події підступами Заходу.

У вівторок білоруський президент заявив: саміт СНД показав, що країни Співдружності можуть підтримувати одна одну. На думку Олександра Лукашенка, Україна зробила помилку, подружившись із Заходом: «Що в результаті? З'явилися тенденції до імпічменту президента. Проте в Заходу залишилися побоювання, що до влади може прийти людина з іще лівішими поглядами. І тоді реальністю може стати не тільки єдність слов'янських народів, а й усіх пострадянських республік». О. Лукашенко вважає, що західним державам в Україні потрібна людина, яка діяла б «в інтересах певних країн, на противагу тій політиці, що її проводять у Білорусі».

На погляд опозиційних політиків, причини української політичної кризи — в іншому. Колишній заступник міністра закордонних справ Білорусі Андрій Санников вважає, що в українському суспільстві вже давно спостерігалися ознаки конфлікту. Зокрема, назрівав конфлікт між владою і пресою. На думку Андрія Санникова, «з огляду на особливості українського законодавства, спроба імпічменту навряд чи буде вдала». А. Санников гадає: зовні українська ситуація чимось нагадує білоруську, проте різниця полягає в тому, що в Україні розвиненіші демократичні інститути.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

Хроніка. Факти. Події

Вашингтон

Перші результати вселяють надію

За посередництва представників США розпочато сепаратні переговори делегацій Ізраїлю та Палестини. Вони відбуваються за зачиненими дверима на території військово-повітряної бази Боллінг неподалік Вашингтона. Як повідомив представник держдепартаменту США, перші результати зустрічі вселяють надію. Напередодні палестинський лідер Ясір Арафат доручив своїй делегації добитися підписання мирного договору з Ізраїлем протягом 30 днів.

Нью-Йорк

Проти талібів запроваджують санкції

Рада Безпеки ООН ухвалила рішення посилити санкції проти режиму талібів, поки не буде видано міжнародного терориста Усаму бен Ладена. Попри заперечення Генерального секретаря ООН Кофі Аннана, за запровадження нових санкцій проголосували 13 членів РБ. У резолюції міститься вимога протягом 30 днів ліквідувати табори тренування терористів і видати бен Ладена. Талібська влада в Афганістані різко відреагувала на рішення РБ. Представник талібів звинуватив ООН у ворожому ставленні до ісламу. Міністр інформації талібського уряду Кудратулла Джамаль заявив, що Афганістан ніколи не видасть бен Ладена.

Брюссель

Ділитимуть справедливо

Делегати п'яти держав, що входили до складу Югославії, шукають розв'язання проблеми розподілу авуарів колишньої федерації на суму 100 мільярдів доларів. У березні 1999 року переговори зайшли у глухий кут, коли уряд Слободана Мілошевича оголосив про своє право на всі активи. Новий югославський уряд відмовився від цих посягань. До активів належать 500 тонн золотих зливків, що зберігаються у Швейцарії, будинки посольств у столицях світу, а також військові бази та спорядження.

Белград

Коштуниця запропонував скоротити «буферну зону»

Президент СРЮ Воїслав Коштуниця вважає, що треба переглянути нинішній статус 5-кілометрової «буферної зони» між Косово і Сербією. Він пропонує скоротити її до 1—2 км і дозволити сербським силам користуватися всіма видами озброєння. Глава СРЮ заявив, що миротворці НАТО не здатні запобігти зростанню активності албанських бойовиків у цій зоні.

Варшава

Спростування повідомлення російських ЗМІ

Президент Польщі Александр Кваснєвський не давав згоди на будівництво газопроводу з Росії у Західну Європу в обхід України. Про це заявив шеф Бюро національної безпеки глави польської держави Марек Сівець, спростовуючи повідомлення російських ЗМІ. Як додав Сівець, у президента немає повноважень вирішувати такі питання, бо в Польщі це — прерогатива уряду країни. Шеф БНБ підтвердив, що Кваснєвський приймав главу «Газпрому» Рема Вяхірєва, але то був «візит увічливості», під час якого Вяхірєв представив плани «Газпрому», а Кваснєвський виклав свою позицію.

Делі

Перемир'я продовжено

Уряд Індії ухвалив рішення про продовження в Кашмірі перемир'я на чотири тижні після закінчення священного для мусульман місяця Рамадан. Прем'єр-міністр країни Бехарі Ваджпаї заявив, що після святкування Дня республіки, який відзначають 26 січня, уряд знову повернеться до розгляду ситуації у Кашмірі.

На фото АП: жертва кашмірського конфлікту.



За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

Повідомлення про розрахунки з учасниками ЗВФ «ЗДОБУТОК-2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ».

У зв'язку з закінченням заявленного терміну діяльності Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК-2» ІК «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» (далі — ФОНД) ліквідаційна комісія повідомляє про проведення розрахунків з учасниками взаємного фонду.

Всі учасники ФОНДУ мають право отримати розрахунок за належними їм інвестиційними сертифікатами цінними паперами емітентів, що перебувають у власності ФОНДУ, або грошовими коштами. При цьому незалежно від способу розрахунків усі учасники отримують рівні частки чистих активів ФОНДУ в розрахунку на один інвестиційний сертифікат.

Учасники; які виявили бажання отримати розрахунок цінними паперами, зобов'язані протягом 2-х місяців з дати опублікування цього повідомлення надати ліквідаційній комісії ФОНДУ заяву, яка обов'язково повинна містити:

- повну назву учасника згідно з установчими документами;
- код за ЄДРПОУ;
- місцезнаходження із зазначенням поштового індексу, контактних телефонів, факсу;
- дані про рахунок у цінних паперах із зазначенням усіх реквізитів рахунку та зберігача;
- згоду на одержання розрахунку цінними паперами;
- кількість інвестиційних сертифікатів ФОНДУ, якими володіє учасник;
- вид документу, який підтверджує володіння інвестиційними сертифікатами, та його реквізити;
- підпис уповноваженої особи та печатка зазначеної юридичної особи.

Зауважуємо, що заявка учасника на розрахунок цінними паперами за належними йому інвестиційними сертифікатами є неповоротною (тобто він має право виключно на одержання розрахунку цінними паперами).

Учасники, які в установлений термін не повідомили ліквідаційну комісію про своє бажання отримати розрахунок цінними паперами, зможуть отримати розрахунок тільки грошовими коштами.

Заявки приймаються особисто або поштовим листом за адресою: 03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 30/32.

Контактні телефони: 044-4512815, 4512816

Ліквідаційна комісія опрацьовує надані заявки від учасників ФОНДУ після завершення 2-х місячного строку з моменту першої публікації цього повідомлення, а у випадку дострокового звернення всіх учасників з бажанням отримати розрахунок цінними паперами з моменту подачі останньої заявки, протягом 20 днів.

Розрахунки з учасниками ФОНДУ за належними їм інвестиційними сертифікатами як при отримані розрахунків цінними паперами, так і грошовими коштами здійснюються одночасно (після завершення розрахунків за результатами аукціонів з продажу активів ФОНДУ).

Ліквідаційна комісія зобов'язана забезпечити повний (100%) продаж майна ФОНДУ, яке підлягає реалізації за грошові кошти на аукціоні у межах 2-х місяців з моменту завершення терміну опрацювання заявок учасників.

Протягом цього ж терміну ліквідаційна комісія забезпечує перехід прав власності на відповідні цінні папери до учасників ФОНДУ, що підтвердили своє бажання отримати розрахунок цінними паперами.

Розрахунки з учасниками ФОНДУ при отриманні розрахунків за належні їм інвестиційні сертифікати як цінними паперами, так і грошовими коштами розпочнуться після завершення проведення аукціону з продажу майна ФОНДУ.

Розрахунки з учасниками ФОНДУ у випадку звернення всіх учасників (без винятку) з бажанням отримати розрахунок цінними паперами розпочнуться з моменту підписання угоди про розподіл активів ФОНДУ.

Початок розрахунків з учасниками ФОНДУ повідомляється ліквідаційною комісією кожному учаснику особисто. Термін звернення учасників для отримання розрахунків за належними їм інвестиційними сертифікатами ФОНДУ встановлюється у межах 6 місяців.

Для одержання розрахунку учасник ФОНДУ повинен пред'явити:

- інвестиційні сертифікати або документ, що підтверджує володіння інвестиційними сертифікатами;
- довіреність.

Після пред'явлення учасником зазначених документів ліквідаційна комісія забезпечує :

- при здійсненні розрахунків грошовими коштами — видачу учаснику готівкових грошових коштів або здійснити поштовий (банківський) переказ коштів на користь учасника протягом 15 днів;
- при здійсненні розрахунків цінними паперами — видачу сертифікатів цінних паперів або перерахування цінних паперів на рахунок у цінних паперах учасника у зберігача.

Учасникові повинні бути надані документи, що підтверджують зобов'язання ліквідаційної комісії здійснити відповідні перерахування грошових коштів (цінних паперів) на користь учасника в установлені терміни.

Якщо протягом 6 місяців з моменту початку розрахунків не всі учасники звернулися до ліквідаційної комісії для отримання розрахунків за належним їм інвестиційним сертифікатам, то протягом 1 місяця ліквідаційна комісія забезпечує депонування залишку грошових коштів, які належать до виплати учасникам за належними їм інвестиційними сертифікатами, але не були пред'явлені до викупу, в Державному ощадному банку України, та цінних паперів в АКБ «ТРАНСБАНК».

Довідка про вартість чистих активів ЗВФ «ЗДОБУТОК-2» ІК «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ»

Найменування показників	Код рядка в балансі	Значення на 01.12.2000р., тис. грн.
І. АКТИВИ ФОНДУ		
Основні засоби за залишковою вартістю (01-02)	010	0,00
Довгострокові фінансові вкладення (58)	040	1108,90
в тому числі в цінних паперах		1108,90
Розрахунки з дебіторами:		
а) по векселях одержаних (59)	190	0,00
б) з бюджетом (68)	200	0,00
в) з персоналом за іншими операціями (73)	210	0,00
г) по авансах виданих (61)	220	0,00
№) з дочірніми підприємствами (78)	230	5,00
д) з іншими кредиторами (70, 71, 74, 76)	240	0,00
Грошові кошти:		
а) каса (50)	260	0,00
б) розрахунковий рахунок (51)	270	0,00
в) валютний рахунок (52)	280	0,00
г) інші кошти (54, 55, 56)	290	0,00
РАЗОМ АКТИВИ ФОНДУ		**1113,90**
II. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ФОНДУ		
Розрахунки з кредиторами:		
а) за товари, роботи, послуги, термін сплати яких не настав (60, 76)	630	0,00
б) за товари, роботи, послуги, не сплачені в строк (60, 76)	640	0,00
в) по авансах одержаних (61)	660	0,00
г) з податкових розрахунків (67)	665	0,00
№) з бюджетом (68)	670	0,00
д) по позабюджетним платежам (65)	680	0,00
е) по страхуванню (69)	690	0,00
є) по оплаті праці (70)	700	0,00
ж) з дочірніми підприємствами (78)	710	0,00
з) з учасниками (75)	715.	0,00
и) з іншими кредиторами (71, 76, 79)	720	0,00
Інші короткострокові пасиви	740	0,00
РАЗОМ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ФОНДУ		**0,00**
ВАРТІСТЬ ЧИСТИХ АКТИВІВ		**1113,90**
Кількість сертифікатів в обігу на дату, на яку проводиться розрахунок (одиниць)		**1464300**
Кількість інвестиційних сертифікатів (шт.)		
розміщених серед юридичних осіб		1464300
розміщених серед фізичних осіб		0
Вартість чистих активів в розрахунку на один інвестиційний сертифікат в обігу, тис. грн.		**0,00076**

Довідка про фінансові вкладення на 01 грудня 2000 року (з розбивкою за емітентами)

Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК-2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ»

Вид цінних паперів з розбивкою по емітентах	Форма випуску цінних паперів	Балансова вартість, грн.	Номінальна вартість, грн.
1. Акції *			
ВАТ «Азот»	документарна	85022,95	4197,45
ВАТ «Асфальто—бетонний завод «Південь»	документарна	870,00	543,75
ВАТ «Баглійський завод котельно -допоміжного устаткування та трубопроводів»	документарна	115709,73	84061,25
ВАТ «Ьрошнівський лісокомбінат»	документарна	51800,00	50085,00
ВАТ «Вітаміни»	документарна	655,00	190,30
ВАТ «Волиньнафтопродукт»	документарна	1995,00	3562,50
ВАТ «Донецький завод хімічних реактивів»	документарна	66372,00	16593,00
ВАТ «Готельний комплекс «Братислава-Десна»	документарна	19000,00	1495,00
ВАТ «Кашперівський цукровий завод»	документарна	2500,00	288,75
ВАТ «Лисичанськнафтопродукт»	документарна	30000,00	3375,00
ВАТ «Лубнигаз»	документарна	47250,00	3150,00
ВАТ «Львівгаз»	документарна	111249,85	6017,20
ВАТ «Нижньодніпровський трубопрокатний завод»	документарна	111250,00	2207,75
ВАТ «Політ XXI століття»	документарна	52311,05	550,00
ВАТ «Пологівський хімічний завод «Коагулянт»	документарна	85753,00	184,70
ВАТ «Полтавагаз»	документарна	100000,00	2250,15
ВАТ «Суха Балка»	документарна	85000,00	31274,00
ВАТ «Турбоатом»	документарна	85000,00	35700,00
ВАТ «Турбогаз»	документарна	47400,00	51940,00
ВАТ «Черкаське хімволокно»	документарна	1398,92	77912,45
ВАТ «Чернівцігаз»	документарна	8400,00	7440,00
2. Облігації державних внутрішніх позик		0,00	0,00
3. Облігації місцевих позик		0,00	0,00
4. Векселі		0,00	0,00
5. Ощадні сертифікати		0,00	0,00
6. Казначейські зобов'язання		0,00	0,00
7. Інші		0,00	0,00
8. Всього короткострокових фінансових вкладень		0,00	0,00
9. Всього довгострокових фінансових вкладень		1108937,50	383018,25
10. Всього		1108937,50	383018,25

* Всі акції, що знаходяться у власності взаємного фонду знерухомлені у Зберігача АКБ «ТРАНСБАНК».

Арбитражный суд Луганской области по заявлениям Государственной налоговой инспекции в г. Стаханове возбудил дела о банкротстве:

1. 9/148Б — Общество с ограниченной ответственностью «Тарко» г. Стаханов, ул. Дзержинского, д. 28, кв. 17, код 20180292, р/с 26005300080, УСБ.
2. 9/147б — Малое частное предприятие «Камелия», г. Стаханов, ул. Бурбело, 29, кв. 11, код 21761950, р/с 2600830120251 ПИБ.
3. 12/132б — Строительный кооператив «Каменщик» г. Стаханов, ул. Артема, 38, код 21791313, р/с 2600430120824, ПИБ.
4. 9/149б — Малое частное предприятие «Алекс» г. Стаханов, ул. Суворова, 20, код 20150380, р/с 2600030120240, ПИБ.
5. 10/136б — Малое частное предприятие «Клюк» г. Стаханов, ул. Бурбело, д. 35, кв. 32, код 13396258, р/с 00468216, УСБ, в отд. «Надра».
6. 10/137б — Малое частное предприятие «Марс» г. Стаханов, ул. Н. Курченко, 19, код 21772282, р/с 2600230120255, ПИБ.
7. 10/135б — Производственный кооператив «Экология», г. Стаханов, з-д ОАО «Техуглерода», код 20160272, р/с 2600230120822, ПИБ.
8. 12/133б — Общество с ограниченной ответственностью «Тессей» г. Стаханов, пр. Ленина, 28, код 23259249, р/с 26005000016001.
9. 10/9б — Общество с ограниченной ответственностью научно-производственная коммерческая фирма «Электронмашсервис» г. Стаханов, ул. Стаханова, 8, кв. 26, код 20178556, р/с 2600930120135, ПИБ.
10. 10/10б — Общество з дополнительной ответственностью «Диг» г. Стаханов, ул. Дзержинского, 7, код 21789351, р/с 2600230120141, ПИБ.
11. 10/12б — Акционерное общество закрытого типа «Данко» г. Стаханов, ул. 395-й Шахтерской дивизии, 27, код 24845038, УСБ, р/с 260023000156.
12. 10/13б — Арендное предприятие «Силуэт» г. Стаханов, центральный рынок, код 13409937, р/с 260013000409, УСБ.
13. 10/11б — Малое частное предприятие «Партнеры», г. Стаханов, ул. Б. Хмельницкого, 19, код 30399505, р/с 26007196517001 «Приватбанк».
14. 10/8б — Малое частное предприятие «Рубин» г. Стаханов, ул. Н. Курченко, 24/39, код 21850783, р/с 00468019, УСБ г. Брянка.

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента опубликования этого объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а.

Національна академія управління

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

ДО АСПІРАНТУРИ

за спеціальностями:

Організація управління, планування і регулювання економікою

Фінанси, грошовий обіг і кредит

Прийом документів — до 1 лютого 2001 р.

Довідки за адресою та по телефонах:
м. Київ, вул. Панаса Мирного, 26,
тел. (044) 573-94-98, 290-80-56.
Internet: www. nam. kiev. ua; e-mail: office@nam. kiev. ua.

Державна ліцензія ВПІ-IV № 112004

Арбітражний суд Донецької області м. Донецьк, вул. Артема, 174 постановою № 5/99Б від 04 грудня 2000р. визнав банкрутом ВАТ «Краматорський комбінат хлібопродуктів» 84300, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. К. Маркса, 4. Р/р 260009801134 в УСБ м. Краматорська, МФО 334486, код ОКПО 00957488 і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Соловьйова Вячеслава Борисовича.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ліквідаційна комісія Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК-2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» повідомляє про ліквідацію ЗВФ «ЗДОБУТОК-2» ІК «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» у зв'язку з закінченням заявленного терміну діяльності.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня першої публікації цього повідомлення («Голос України» № 226 (2473) від 7.12.2000р.) за адресою: 03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 30/32; тел. (044) 451-2815, 451-2816.

Арбітражний суд Рівненської області (33000, м. Рівне, вул. Відінська, 10) порушив справи:

— № 2Б/57-Б-2 про визнання банкрутом ВАТ «Березнефарфор» (юридична адреса: смт. Березне, Рівненської області, вул. Зірненська, 10, р/р 26009613 в Березнівському ТВБВ Рівненського обласного філіалу АППБ «Аваль», МФО 333227).

Розпорядник майна Мартиненко Олександр Васильович (03150, Київ, вул. П. Любченко, 15, ліцензія № 000002).

— № 1Б/45-Б-2 про банкрутство ВАТ «Завод Ситал» (юридична адреса: Рівненська область, смт. Володимирець, вул. Шкільна, 30, р/р 26003293281005 у Володимирецькому ТВБВ банку «Україна»).

Розпорядник майна Франко О. П. (м. Рівне, вул. Драгоманова, 27, ліцензія № 042).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) возбудил дело № 5/131 Б от 13.11.2000 о банкротстве Дочернего предприятия «Радуга-ОРТ» Торгового дома «Радуга».

Юридический адрес: 83062, г. Донецк, ул. Аксакова, 21; т/с 260040151293 в филиале Укрэксимбанка в г. Донецке, МФО 334817, Код ОКПО 24161423.

Распорядителем имущества является арбитражный управляющий Чекменев Геннадий Анатольевич, лицензия № 104, адрес местонахождения: 86108, г. Макеевка, ул. Лихачева, 60; тел. раб. 96-3-21, 96-2-64.

Заявления кредиторов принимаются на протяжение месяца со дня опубликования данного объявления.

Арбитражный суд Днепропетровской области Постановлением от 9.11.2000 г. объявил ООО «Деликат» идентификационный код 19435404, банкротом и открыл ликвидационную процедуру. Ликвидатором назначен Талан Л. Г., (0562) 92-53-18, 19000, г. Днепропетровск, а/я 1503.

«В объявлении о банкротстве ТОВ «Фирма «Торн», вышедшем 14.12.2000 г., фамилию Максиченко читать как Максичко».

Капітанам не до посмішок

За листом читача

(Початок на 1-й стор.)

Героям цього матеріалу посміхатися не хочеться. З огляду на те, що листа до редакції адресовано ще й адміністрації Президента, Верховній Раді та урядові України, запитую одного з його авторів, президента Асоціації морських капітанів Одеси Анатолія ЛАПІНА:

— Варто, мабуть, зачекати на реакцію високих інстанцій? Редакція, зрозуміло, пенсій не перегляде...

— У тім-то й річ, що це не перше наше звернення, —відповідає Анатолій Дмитрович. — Кілька років поспіль намагаємося привернути увагу вищих владних структур до нашої проблеми. Та отримуємо лише бюрократичні відписки. Аби не трапилося так і нині, вирішили звернутися ще й до парламентської газети. Хай широка громадськість знає про ставлення до нас, капітанів далекого плавання...

Читаю підписи під листом. За кожним прізвищем — своя легенда. Анатолій Лапін — ще до закінчення Вищого інженерного морського училища встиг здійснити шість рейсів на суднах китобійної флотилії. Виріс від рядового матроса до старшого помічника капітана. А ставши дипломованим судноводієм, чверть віку був першою особою на різних теплоходах, під його командуванням здійснено сотні рейсів у найвіддаленіші куточки планети крізь океанські шторми, льодові затори, тропічні зливи. Моряки, які колись ходили в рейси під командуванням Анатолія Дмитровича, можуть чимало розповісти про його відповідальність та батьківську чуйність.

Чимало доброго моряки можуть сказати й про Анатолія Антипу, Руслана Євграшкіна, Костянтина Нікітіна, Володимира Ланга, Миколу Кобилка, Бориса Козіна, і, власне, про кожного з 52 капітанів далекого плавання, які підписали лист. Це, безперечно, — еліта національного флоту! Кожен із представників якої отримує аж 70–80 гривень пенсії. Так само, як, приміром, колишній матрос. Багато хто з капітанів, розпродавши придбані раніше речі й витративши виручені кошти на харч, ліки та комунальні платежі, сьогодні просто бідує. Про це, власне, і йдеться в посланні.

У такому ось становищі, продиктованому принципом суцільної «зрівнялівки» у пенсійній політиці, перебувають, скаже дехто, не лише колишні капітани далекого плавання. Такий і зміст відповідей із різних столичних відомств на численні запити-звернення. Ветерани флоту резонно запитують: чому нас не прирівняно до жодної з категорій державних службовців?

Гортаю сторінки Статуту служби на суднах морфлоту, Кодексу торгового мореплавства України. Зі статей документів виходить, зокрема, що капітан є довіреною особою держави, яка виконує на судні доволі широкий спектр обов'язків. Вони притаманні саме державним службовцям: організує життєдіяльність судна, приймає на роботу членів екіпажу, забезпечує режим їх праці й відпочинку, дбає про підтримання престижу й гідності громадян України та захист їхніх інтересів, слідкує за дотриманням на судні законів та інших актів державної влади, виконує низку функцій органів правопорядку (аж до затримання осіб, що загрожують безпеці судна і людей, та проведення дізнання). Він навіть реєструє шлюби, завіряє факти народження дитини, чиєїсь смерті. Окрім того, капітан судна під українським прапором, що перебуває в іноземних портах, підтримує взаємовідносини з консульствами нашої країни, вирішуючи спільно з ними специфічні справи.

Усе це, вважають в Асоціації морських капітанів, відповідає положенням статей 1 і 2 Закону України про державну службу, де зазначено, що посадовими особами цієї служби є особи, на яких законами чи іншими нормативними актами покладено виконання організаційно-розпорядчих функцій. То чому це нехтують?

Капітани-ветерани, з якими розмовляв, розуміють: перегляд чинного пенсійного законодавства може затягтися надовго. Й сподіваючись усе-таки, що це колись станеться, пропонують крок простіший: запровадити підвищувальні коефіцієнти й надбавки, які об'єктивно відбивали б міру трудового внеску й ступінь відповідальності капітанів далекого плавання перед державою та суспільством. Окрім того, що це буде справедливо, такі новації послугують і молодшим морякам. Не секрет, що в Україні — яка хоч і втратила значну частину торгового флоту — усе-таки відчувається дефіцит кваліфікованих кадрів старшого командного складу. Тому що досвідчені капітани, старпоми, інші офіцери йдуть працювати на судна іноземних компаній. Там посадові оклади значно вищі. Ухвалення розумних законів щодо пенсійного забезпечення сприяло б закріпленню старшого командного складу на суднах під національним прапором, піднесенню престижу вітчизняного моряка. А водночас — розвиткові морського судноплавства України.

З доводами в листі важко не погодитися. Невже капітани знову отримають лише формальні відписки?

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Ви і ми

Легенда замість біографії



Марія ДОЛИНА

Спочатку пролунав дзвінок: Зінаїда Сільченко, голова Комітету жінок ветеранів війни і праці, нагадала нам про ювілей, обминути увагою який ми просто не змогли. У понеділок виповнилося 80 років людині, яка під час Великої Вітчизняної війни пройшла від Сталінграда до Східної Прусії. Повітряний ас — це про неї, ДОЛИНУ Марію Іванівну, Героя Радянського Союзу, що здійснила 282 бойові вильоти. Серед її нагород — орден Леніна, два ордени Червоного Прапора, медалі «За оборону Сталінграда» та «За перемогу над Німеччиною».

Народжена в українському поселенні Омської області, Марія повернулася в Україну. Щоб літати. Її шлях був назавжди пов'язаний з небом. Закінчивши у 19 років Херсонську авіаційну школу, працювала льотчиком-інструктором в аероклубах. З початку війни Марія добровольцем пішла на фронт, літала на По-2 у складі 296-го винищувального авіаполку 66-ї авіадивізії. У 1942 році її відізвали до жіночої авіадивізії, яку формувала Герой Радянського Союзу Марина Раскова. Відтоді її крилатим другом став швидкий пікіруючий бомбардувальник Пе-2.

У 1944 році Марію Долину як кращого льотчика, сміливого і вольового командира призначили заступником командира ескадрильї. У представленні до присвоєння звання Героя особистий бойовий подвиг змальовано цифрами: «Із 63-х виконаних бойових завдань — 36 разів водила в бій ланку літаків Пе-2. Всього водила за собою 108 літаків Пе-2. За цей період особисто нею скинуто по німецько-фашистських військах і техніці противника 45000 кг бомбового вантажу, а екіпажами під її керівництвом — 816000 кг бомб. У складних умовах бою виявляє військову винахідливість, уміє приймати рішення і досягає успіху».

Ці скупі рядки бойової хроніки Марії Іванівни залишають поза кадром постійну смертельну небезпеку, страшну втому від надлюдської напруженості, від невтамовного болю за понівечену землю, від втрат подруг... Усе це — тяжка пам'ять серця, яку нині Марія Долина виплескує в словах — пише мемуари. Незабаром вони будуть опубліковані.

Редакція «Голосу України» приєднується до привітань і найкращих побажань шановній ювілярці! Ми з нетерпінням чекаємо на публікацію книги.

Юлія НІКОЛАЙЧУК.

Відчула себе ріднею

Вельмишановні працівники «Голосу України», щиро дякую вам за приз — світильник. Коли дізналася, що виграла в лотерею «ГУ», поїхала до власного кореспондента — пані Оксани Теленчі. Вона мене так щиро приймала, як рідну маму.

Ваша газета дуже гарна, змістовна. Скільки житиму, стільки й передплачуватиму «Голос України». Бо там працюють добрі люди. Хай Бог боронить вас! Низький уклін вам всім.

Параска ТАРНОВЕЦЬКА.

Снятинський район Івано-Франківської області.

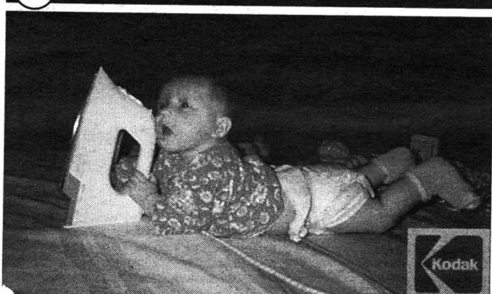
Напишіть про дії

Ми — ветерани й інваліди Великої Вітчизняної війни —чекаємо кожного наступного номера вашої газети. В «Голосі України» завжди знаходимо правдиві, цікаві й сміливі публікації. Наша Житомирська організація ветеранів війни просить частіше привертати увагу читачів до життя соціально незахищених верств населення, писати про дії з боку уряду та організацій на підтримку інвалідів, ветеранів, багатодітних сімей.

Корній МЕЛЬНИК.

Житомир.

Фотодиво—2000



Нам усе по зубах!

Найстаріший журналіст Закарпаття (а може, й України) Павло Никифорович Іванов так назвав знімок для нашого конкурсу. Нагадуємо, що редакція проводить його спільно з «Кодак Україна». І що п'ятьох фотоаматорів, які передплатили газету на наступне півріччя і вразили журі надзвичайними, оригінальними сюжетами та образами, чекають призи від названої компанії.

Отже, на знімку — правнучка нашого конкурсанта з Ужгорода. А ще Павло Никифорович додав, що він, учасник бойових дій, нині активно пише і публікує щомісяця в газетах по 20 матеріалів.

Дивуйте нас, пам'ятаючи про назву конкурсу!

Світлим рядком

Професія — добро

Основний тягар післяповеневих робіт на Закарпатті з перших днів лиха ліг на Державний комітет України з водного господарства. Самовіддано трудилися водники вже тоді, коли стихія ще не щухла, аби убезпечити від біди і людей, і населені пункти, і дороги. Голова Держкому Віктор Хорєв був на Закарпатті й координував роботу своїх людей. Робив справу високопрофесійно. У цьому переконалися мешканці Хустського району, котрі два роки тому в ті страшні листопадові дні опинилися в епіцентрі лиха. Завдяки старанням Віктора Хорєва було врятовано Вільшанський дитбудинок від знесення бурхливою гірською Тереблею. Під час стихії під загрозою було 12-тисячне багатонаціональне селище Вишково. І вишківчани теж завдячують міністру та його підлеглим з Держводгоспу за відбудовану в найстисліші терміни дамбу, котра в майбутньому захищатиме селище від непередбачуваної Тиси. Усього не перелічити. Люди тут дякують панові Хорєву і здоровлять його з 60-річчям, котре днями святкував. Щастя, добра, світлої долі й довгих літ життя Вам!

Федір ТУРЧИН,
голова Хустської районної ради;
Михайло ГОРБА,
голова Хустської райдержадміністрації.

Закарпатська область.

Ось хата — живіть багато

Як газета допомогла багатодітній родині знайти дах над головою

Резонанс

Історія родини, що залишилася без даху над десятьма головами («Де наша хата, мамо?», «ГУ» за 9 листопада 2000 року), схвилювала не одне добре серце. Кожен, хто зателефонував чи написав листа до Вінницького корпункту і в редакцію, висловив бажання допомогти Надії Хилобоковій зі Жмеринки та її дев'ятьом дітям.

Власну оселю запропонував Михайло Капрій із села Березівка Чернівецького району Вінницької області. «Я — пенсіонер, — пише ветеран. — Маю два будинки, один з яких отримав у спадщину. Нині він порожній, і я не проти, якщо там оселяться гарні люди». Найбільше сподобалося нашому читачеві, що діти — працьовиті і веселої вдачі.

«Хочу допомогти цим дітям, — пише Валентина Бохонько з міста Радивилів Рівненської області. — Незабаром заберу маму до себе доглядати, адже їй вже 78. Хата залишиться порожня. Переїжджайте до мене: село наше гарне, газифіковане, дорога асфальтована. Голова сільради — добра й чуйна людина, допоможе, чим зможе. Хату віддам задаром. Дітей я не маю, тож Надіїні будуть мені, як свої».

А наша читачка із Сум Людмила Старовойтова пише: «Якщо держава не в змозі допомогти їм, то хай напишуть мені».

Сім'я, себто «десять'я», Хилобокових обрала одну з перших і територіально ближчих пропозицій — будинок у селі Лопатинці. Ключі від нього вручив Петро Мазур, ще одна добра душа.

Про те, що Надіїні діти працьовиті, як мурахи, ми вже згадували. Перед тим як в'їхати в новий дім, вони дружно взялися за ремонт. «Оживили хату, — каже голова сільради Анатолій Білан. — Ми їм допомогли: завезли дрова, на новосілля принесли дещо з продуктів».

Ще донедавна, страшно подумати, вони чекали на зиму ледь не в чистому полі. На їхній життєвій дорозі частіше зустрічалися колючі терни, ніж шовкова трава. Їм і зараз нелегко: Надія не працює, адже на її руках немовля. Та клімат її життя нині потеплішав — завдяки доброму слову та щирим серцям наших читачів.

— Нам би зиму перезимувати, — каже мужня жінка. — А тоді не пропадемо: посадимо город, знайдемо дорогу до лісу. Нинішнього літа он скільки заготували ягід та грибів: на всю зиму вистачить.

Віктор СКРИПНИК,
Юлія ПОТАПЕНКО.

Вінницька область — Київ.



Мал. Віктора ПОПОВА.

Актуально

Підсудні змінюють свідчення

Підсудні за справою про замах на життя народного депутата Наталії Вітренко — Сергій і Володимир Іванченки — винними себе у спробі навмисного вбивства не визнали.

У Дніпропетровському обласному суді вони заявили, що готові аргументовано спростувати висновки попереднього слідства. Бо, як пояснив Володимир Іванченко, на попередньому слідстві він визнав вину тільки під тиском. За його словами, знущання були такі нестерпні, що він ладен був покінчити життя самогубством.

Крім того, його адвокат порадив погоджуватися із звинуваченнями, а всю правду сказати в суді. Що Володимир Іванченко і зробив.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Топитимемо печі

Двокамерні печі, виготовлення яких розпочало ТОВ «Вінницяремтехсільмаш», — саме на часі. Внаслідок стихійного лиха багато міських будинків і сільських осель області залишилися без електроенергії. Піч-новинка розігрівається твердим паливом, працює за принципом газогенератора. Гріє добре: коефіцієнт корисної дії становить 83 відсотки. Безпечна у користуванні — можна залишати без нагляду на всю ніч.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

І «супутники» з газом

У теплі зустрінуть новий рік мешканці міста Теплодара і селища НАТІ — «супутників» Одеси. Тут завершено прокладання мереж газопроводу і обладнано відповідні розподільчі станції. Тутешні котельні, що досі працювали на мазуті й не могли обігріти помешкання в багатоповерхових будинках, переведено на газ. Водночас з'явилася можливість подати «голубе паливо» у кілька прилеглих сіл. Програма розвитку регіону, за якою до 2010 року планується газифікувати всі райони й міста Одещини, виконується попри фінансові труднощі.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Базарний туризм

Репортер

Уночі наш автобус прибув на «злітну смугу» біля оптового ринку, що на 7-му кілометрі від Одеси.

Величезна територія, заставлена контейнерами у два яруси. Торговельний мегаполіс у степу. В темряві ринок нагадує місто з фантастичного фільму. Над торговельними рядами, які звуться тут вулицями і мають зворушливі назви — «Синя», «Бежева», «Авангардна», висять у повітрі гірлянди з велосипедів, зверху на залізних коробках стоять візки — своєрідна економія орендної плати.

2. Ринок на 7-му кілометрі

Просування вузькими рядами торговельного мегаполісу — це маневри на навантажених «кравчучках».

— Ніжки! — турботливо кричить місцевий вантажник, пробігаючи «Оранжевою» з візком коробок і сумок.

У кожному контейнерному магазинчику — своє генераторне освітлення і зв'язок із складом з допомогою рації чи «мобілки». Це необхідні атрибути нічного способу життя — ринок офіційно працює з 5-ї ранку до 14-ї. Але вже з третьої години ночі продавці готуються до відкриття своїх крамничок.

— Ваша перепустка! — вимагає охоронець 1-го контейнерного майданчика в двох жінок, які намагаються пройти на територію одного з трьох торговельних районів ринку.

— Яка перепустка? Ми ж бо на базар, — здивовані ті.

— До відкриття ще 45 хвилин, — констатує страж, діловито поглядаючи на годинника. — Ідіть погуляйте.

З'ясовується, що спеціальну перепустку, яка дає право проходу на торговельний майданчик до його відкриття цілком може замінити одна гривня. Ті, які проходять на пароль охоронця «пропуск», вкладають йому в руку цупкі папірці (дрібними монетами брати він чомусь відмовляється) і йдуть у своїх справах. Така форма оплати за послуги, що їх надають з обов'язку служби, схоже, тут традиційна. Моя спроба на ринку відмітити відрядження без такого презента мало не закінчилася провалом. Місцева ДАІ, вивчивши мої документи, була страшенно здивована. І це зрозуміло: адже ні торговці, ні покупці, які прибувають на базар із східної та центральної України, з Молдови та Білорусі, з такими проханнями до них не звертаються.

В адміністративному корпусі ринку моє прохання поставити печатку на посвідченні про відрядження зустріли без особливого ентузіазму.

— І що ви тут робите? — поцікавилася метою мого відрядження місцева бухгалтерка, котра вочевидь не виспалася. — Що, про нас писатимете? Так багато вас тут ходить! Кожному відрядження отак відмічай, рук забракне, — висловилася «місцева влада».

Довелося вислухати до кінця, бо в моїй кишені, на жаль, не було плитки шоколаду, а інші словесні аргументи, очевидно, тут не котируються.

На паркані вольєра, що відгороджує «доходні» місця від присутственних, де паркується автотранспорт і розміщено точки громадського харчування, — напис: «Водії, будьте обережні, територію з 15.00 прибирають глухонімі». Здогадно, місцеві двірники тримають тут монополію на макулатурний бізнес.

У торговельному оптовому раю на 7-му кілометрі можна купити все — від одягу і взуття до парфумів і постільної білизни. Але київські оптовики приїздять сюди здебільшого по іграшки. Ця група товарів з Китаю, Туреччини, Польщі на одеському оптовому ринку приблизно вдвічі дешевша, ніж у столиці. А під Новий рік у місцевому асортименті багато святкової біжутерії — ялинкові іграшки, «дощики», гірлянди, маски, Діди Морози, хлопавки, бенгальські вогні...

— Ну й ціна! — обурюється повненька «оптовичка», розглядаючи червоні ганчір'яні ковпачки Діда Мороза. — Тиждень тому я брала по півтори гривні за штуку, а тепер ви сім хочете? За скільки ж я його зможу продати?

Очі розбігаються від великої кількості товару. Проте тут краще не ловити гав. Місцевий рекет карає роззяв грошима. Вам під ноги кидають гаманця і цікавляться, чи не ви загубили. У людини автоматично спрацьовує інстинкт збереження власних грошей, вона імпульсивно хапається за те місце — кишеню, чобіт тощо, де їх сховано. Тут-таки відбувається гра в «затискалочки», її обмацують і вилучають особистий гаманець, на який вона, до речі, сама й указала рекету. І тоді кричи—не кричи — ніхто не допоможе.

— Громадянко, яка тільки-но купувала парфуми на 2-му контейнерному майданчику, поверніться до контейнера —вам не додали товар, — лунає з репродуктора.

Таких оголошень багато і аж ніяк не через трепетне ставлення до покупців. У такий спосіб продавці намагаються повернути закупника, який з ними неправильно розплатився. Але на цей поклик відгукуються аж ніяк не всі.

Ольга ВІТЕР.

Комунальний SOS

Реалії

Анатолій Ястремський, котрий мешкає в Катеринополі Черкаської області, не дуже зрадіє морозяній зимі. Адже зустрічати третє тисячоліття йому найпевніше доведеться в неопалюваній квартирі. За чашкою чаю (так він час від часу відігрівається) пенсіонер і розповів про свої поневіряння. Трудовий стаж у Анатолія Миколайовича — більш як 48 років. З них 34 —управляв кораблями. Робота, погодьте, непроста. Та й капітан, з'ясувалося, не з лика шитий: свого часу закінчив Ленінградське мореплавне училище, знає англійську та іспанську мови. Де тільки за свою бутність не побував. Про ті часи тепер нагадує хіба що карта світу, на якій червоним позначено країни, куди ходив капітан, та медаль за порятування датських моряків.

— Це було в грудні 72-го, — пригадує пенсіонер. —SOS прийняли, коли йшли до Канади. Змінили курс і незабаром зняли з корабля під датським прапором тридцять членів екіпажу. Іноземне судно потонуло буквально на очах. Урятованих привезли до Копенгагена. Мер міста влаштував нам тоді розкішний прийом.

Нинішній капітан сам змушений час від часу подавати сигнал біди. Хоча, ото диво — тече з крана замість води каламутна іржава рідина. Або на вулиці увечері темно, хоч око виколи. А довкола ліхтарі на стовбах без лампочок. Такі казуси — на кожному кроці. Річ звичайна. Колишній моряк з таким станом речей не згоден: ходить до інстанцій зі скаргами або звертається з пропозиціями — всім мешканцям «скинутися» на лампочки і освітлити хоча б центр селища. В заморських краях, видно, на гарне життя надивився.

Проте найвідчайдушніший SOS Анатолій Миколайович, котрий мешкає в квартирі сам, подає, мабуть, через відсутність опалення. Стіни навколо вікна вже поцвіли, а обігрітися електрикою немає фінансової змоги. На дев'яносто п'ять гривень пенсії не розгуляєшся. До речі, про тяжке комунальне становище сусідів Анатолія Ястремського наша газета нещодавно писала. Судячи з усього, резонанс був: тепло в триповерховому будинку, що по вулиці Леніна, з'явилося. За свідченням очевидців, після публікації комунальний начальник, до якого раніше було не пробитися, особисто лазив у підвалі між трубами з ліхтариком.



Та тільки в квартирі у Ястремського, як і раніше, холодно —у системі, пояснюють ремонтники, утворилися повітряні пробки. Може, колишньому капітану просто не фортунить? Він вважає, причина лих, і не лише опалювальних, в іншому: все від безладдя.

Галина КВІТКА.
Фото автора.

Гроші з повітря

Спонсор «ГУ»

«Кліматичне обладнання-2000» — під такою назвою в Харкові відбулася науково-практична конференція. У її роботі взяли участь представники різних галузевих інститутів, заводів-виготовлювачів і споживачів кліматичного обладнання України та Росії, керівники облдержадміністрації і міськвиконкому. В найближчих планах харків'ян — утворення фінансово-промислової групи, а в ідеалі — створення національної корпорації з виробництва промислових кондиціонерів.

Конференція показала, що Харків, де зосереджено багато головних підприємств, зможе очолити розробку міжгалузевих програм із зниження енергоємності базових галузей промисловості України, об'єднати промислові підприємства та науково-дослідні інститути і створити фінансово-промислову групу у сфері виробництва кліматичного обладнання. Це дасть змогу відродити галузь і, за використання інвестиційних можливостей міста, освоїти виробництво центральних кондиціонерів, вентиляторів для димоусунення, теплоутилізаторів та ін.

І, безумовно, саме в Харкові, де впродовж 30 років випускали промислові кондиціонери, й було зосереджено всю галузеву науку, потрібно ініціювати міжгалузеві та національні програми в галузі енергозбереження та запровадження високих технологій. Використовуючи позитивний досвід асоціації «Харківськи кондиціонер» в освоєнні виробництва систем вентиляції для некупейних вітчизняних вагонів і центральних кондиціонерів, конференція підтвердила доцільність об'єднання промислових і спеціалізованих підприємств, науково-дослідних інститутів України та Росії. Це буде взаємовигідним кроком у захисті вітчизняних виробників кліматичного обладнання обох країн. Участь таких відомих підприємств, як «Мотор Січ» і Запорізька АЕС, ще раз підтверджує зацікавленість вітчизняних споживачів у спільній роботі. З цього року відродження виробництва вітчизняного кліматичного обладнання стало реальнішим завдяки закону «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території Харкова».

Микола КОСИЙ.

Харків.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311235.
23456 890

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України